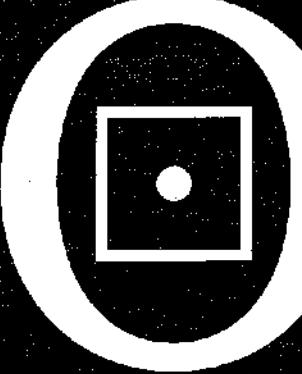
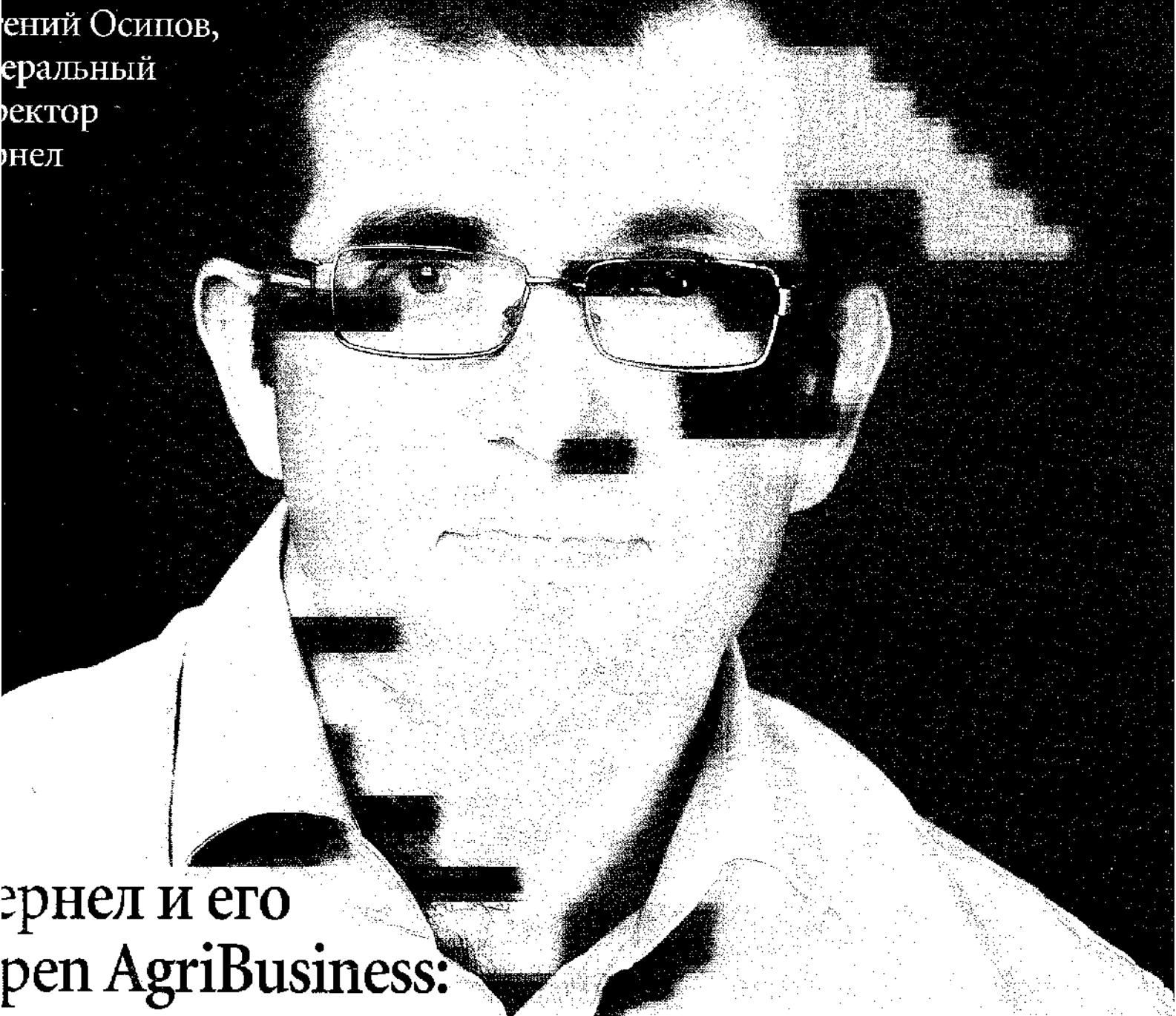

ЗЕРНО

Виходить щомісяця. Заснований у березні 2006 р.

енний Осипов,
еральный
ректор
ренел

ернел и его
рен AgriBusiness:

Что обретает рынок

Анастасія Малірчук,
кандидат сільськогосподарських
наук

Інститут землеробства
НААН України

Олена Марковська,
кандидат сільськогосподарських
наук,

В'ячеслав Урсал,
кандидат сільськогосподарських
наук,

ДВНЗ «Херсонський державний
аграрний університет»

Не потрібно нам нетреби!

Як захистити ріпак озимий навесні

Що ми тут маємо

Осот рожевий за період вегетації виносить із площи 1 га до 67 кг азоту, 29 кг фосфору та 160 кг калію, а пирій повзучий за такого самого рівня забур'яненості – 46, 32 і 69 кг відповідно

Серед шкідників на ріпаку зустрічається близько 50 видів, які зменшують урожай насіння до 40% і погіршують його якість

Слід уникати обробок під час цвітіння культури навіть препаратами, які вважаються безпечними для бджіл

Ріпак озимий – цінна олійна, кормова та медоносна культура, насіння якої містить 45-51% олії, 18-22% білка та понад 17% вуглеводів. Крім того, ріпак є добрим попередником для озимих та ярих зернових культур, позаяк оптимізує фітосанітарний стан полів, зменшуючи ураження зернових культур кореневими гнилями. Останнім часом спостерігається стабільний попит на продукти переробки насіння ріпаку, через що відчутно збільшилося його виробництво й ріпак озимий посів третє місце в світі серед олійних культур за посівними площами. Основним чинником, що обмежує виробництво ріпаку озимого в Україні, є передусім низькі показники врожайності, що становлять 1,1-1,3 т/га, тоді як середньоєвропейські сагають 2,4-2,6 т/га. Поряд із природними умовами, від яких значною мірою залежить рівень про-

дуктивності ріпаку озимого, наявна низка технологічних причин, що призводить до зменшення врожаю ріпаку. Це недотримання сівозмін, системи основного й передпосівного обробітку ґрунту, порушення науково обґрунтованих доз внесення добрив. І, безумовно, неможливо отримати максимальний урожай із високою якістю продукції без ефективної інтегрованої системи захисту ріпаку від шкідливих організмів. Ця система має бути спрямована на знищення джерел інфекцій і пригнічення шкідливих організмів у найуразливіший період їх розвитку, доки вони не завдали відчутної господарської шкоди, унеможливлюючи до того ж забруднення навколошнього середовища. Істотне значення в обмеженні чисель-

ності шкідливих організмів мають організаційно-господарські та агротехнічні заходи, згадані вище. Ретельне виконання агромічних правил на перших етапах вирощування ріпаку дасть змогу заощадити трохи пестициди на дальших етапах розвитку культури. Захист посівів ріпаку від шкідників, хвороб і бур'янів у весняно-літні періоди проводять за досягнення економічних порогів шкодочинності згідно з «Переліком пестицидів і агрохімікатів, дозволених до використання в Україні».

Однією з ключових умов формування високої врожайності ріпаку є чисті від бур'янів посіви. За дотримання технології вирощування ріпак продукує велику наземну масу, його рослини здатні ефективно пригнічу-

вати бур'яни, особливо в другій половині вегетації. Та все ж у початковий період росту та після відновлення вегетації навесні, особливо на зріджених та ослаблених посівах, бур'яни можуть завдати істотних збитків урожаю.

Бур'яни засвоюють велику кількість азоту, фосфору та калію, потрібних для живлення рослин ріпаку озимого. Поглинання цих елементів, за браком заходів боротьби з бур'янами, відчутно перевищує їх внесення культурними рослинами. Так, осот рожевий за період вегетації виносить із площи 1 га до 67 кг азоту, 29 кг фосфору та 160 кг калію, а пирій повзучий за такого самого рівня забур'яненості – 46, 32 і 69 кг відповідно.

Найнебезпечнішими в посівах ріпаку є хрестоцвіті бур'яни, які внаслідок перевипилення з ним можуть за 2-3 роки перетворити насіння двонульових сортів у високоерукові та високоглюкозинолатні.

Від комплексу бур'янів, що пригнічують посіви ріпаку в ранні фази вегетації, зниження врожаю насіння сягає 20-25%, а за сильного рівня забур'яненості – й куди більше. У структурі бур'янів найбільшу питому вагу на

початку весняної вегетації мають родини злакових (*Poaceae*), капустяних (*Brassicaceae*), макових (*Papaveraceae*), що містять такі види, як мітлиця звичайна (*Apera spica-venti L.*), плоскуха звичайна (*Echinochloa crusgalli*), тонконіг звичайний (*Poa trivialis L.*), грицики звичайні (*Capsella bursa-pastoris*), кучерявець Софії (*Descurainia Sophia (L.)*), мак самосійка (*Papaver argemone L.*). Згодом з'являються рослини з родини айстрових (*Asteraceae*) – осот рожевий (*Cirsium arvense L.*), осот жовтий (*Sonchus arvensis L.*), нетреба звичайна (*Xanthium strumarium L.*), амброзія полинолиста (*Ambrosia artemisiifolia L.*), а серед злакових – мишій сизий (*Setaria glauca L.*). Бур'яни спричиняють не лише пряму шкоду для посівів ріпаку як конкуренти за джерела освітлення, водопостачання та живлення, а й сприяють розмноженню багатьох видів шкідників.

ників (блішки, попелиця, озима совка та інші) та збудників хвороб ріпаку. Якщо боротьба з бур'янами в посівах ріпаку восени не забезпечила після весняного відновлення вегетації кількість бур'янів у межах економічного порогу шкодочинності, слід застосовувати гербіциди. Чинний широкий спектр страхових селективних гербіцидів, зареєстрованих для застосування в посівах ріпаку, дає змогу навесні роз'язати питання регулювання чисельності практично всіх поширеніх у Південному регіоні бур'янів.

Проблему злакових бур'янів роз'язують у фазу 3-5 листків в однорічних та за висоти 10-15 см багаторічних бур'янів, незалежно від фази розвитку ріпаку, застосуванням гербіцидів на основі хіазофоп-П-етилу (Ачіба 50 ЕС, Аделіт, Багнет, Баккард 125, Гамма Тотал ЕС, Герой, Грінфоркт Хорс, Лайтер (Тарзан), Лектус, Міура, Мортира, Ореол Максі, Ритм, Скат,

Скурел, Тарга Супер, Таргет
Макс, Таргон Плюс,
Хізалофоп-стар 125 тощо),
протахізофопу (Агіл 106) або
флуазифоп-П-бутилу (Фюзилад
Форте 150 ЕС).
Проблему кореневопаросткових бур'янів розв'язують
застосуванням гербіцидів на
основі клопіраліду (Вільямс,
Ділар, Клопілід, Клопіралід
300, Лаура, Легіон, Лонтрел
300, Лонтрел Гранд, Лукар 7,
Осотин, Хакер, Цукрон+), які
також ефективні проти три-
реберника непахучого, амброзії.
Для розширення
спектра дії та ефективності
можна застосовувати комбіновані
препаратори, що містять,
окрім клопіраліду, інші діючі
речовини. Наприклад, Галеас,
Галеон, Галера 334, Істилайк,
Мікадо, Тріера, Штефклорам
(клопіралід + піклорам),
Репер (клопіралід + флуороксипір).
Гербіцид Галера Супер (клопіралід + піклорам + амінопіралід)
дає змогу контролювати водночас як дводольні,
так і злакові бур'яни. Разом з

які видають внутрішні лінини насіння. Личинки вчинують розвиток через 2 тижні, прогризають струх і йдуть у ґрунт для стяльковування. Жуки цього покоління живляться осені на бур'янах і йдуть зимівлю.

опелиця капустяна – єдина малорухлива комаха тенувато-сірого забарвлення з восковим нальотом. Монії їх розселяються на паку озимому восени. Найтенсивніше розвивається в рівні на сувіттях. Попеліці висмоктують клітинний сік, унаслідок чого пошкоджені частини деформуються, літки не розкриваються і зального заселення майже урожай гине або утворюється плоскле насіння. Кож упродовж весняно-літньої вегетації слід контролюти наявність на посівах жениць капустяної совки та іанів (капустяного, ріпакової, гірчичної).
Хист посівів ріпаку від сідників навесні-влітку оводять інсектицидами у землі, коли фактична чисельність шкідників сягає або перевищує економічний рівень шкодочинності. Проведення хімічних робок у посівах ріпаку, що видає його ентомо-тутіність, є потреба у збереженні запиловачів. Тож слід, можливості, уникати обробок під час цвітіння культиви навіть препаратами, які вважаються безпечними для бджіл. У «Переліку шкідників і агрохімікатів, дозволених до використання в Україні» подано широкий розріз інсектицидів з різними хімічними класами для захисту ріпаку озимого від сідників. Це фосфорогранулі препарати на основі фетоату (Бі-58 Топ, Данабістабільний, Сірокко), залону (Золон 35), хлорпіфосу (Пірінекс 25, Резонанс).

Синтетичні піретроїди на основі альфа-циперметрину (Агростак Біо, Альтекс, Альфа Супер, Альфасайд, Атрікс, Бестселер Турбо, Догмат, Мастак Біо, Том, Тор, Фаст, Фастак, Фішка, Штефальфа-цит), лямбда-цигалотрину (Брейк, Кайзо, Карапе 050 ЕС, Карапе Зеон 050 CS, Карапель ЕС, Нагомі), гамма-цигалотрину (Вантекс), дельтаметрину (Децис-Ф-люкс 25 ЕС, Децис Профі 25 WGO), біфентрину (Карапель Плюс ЕС, Цезар), зета-циперметрину (Ф'юрі). Неонікотиноїди на основі ацетаміприд (Альфа-Ацетаміприд, Ассистент, Моспідан), імідаклоприд (Альфазол, Ін Сет, Канонір, Корсар, Лорд), тіа-клоприд (Біскайя 240 ОД, Вирій, Каліпсо 480 SC). Комбіновані препарати Данадим Мікс (диметоат + гамма-цигалотрин), Іназума (ацетаміприд + лямбда-цигалотрин), Борей, Дестрой, Канонір Дуо, Оперкот Акро (імідаклоприд + лямбда-цигалотрин), Коннект 112,5 SC (імідаклоприд + бета-цифлутрін), Протеус 110 ОД (тіа-клоприд + дельтаметрин), Нуред Д, Нурик, Ріфос, Суперкіл 440, Суфрон, Хантер, Хлорпірівіт-агро, Шаман (хлорпіріфос + циперметрин), Пірінекс Супер (біфентрин + хлорпіріфос). Наявний асортимент інсектицидів дає змогу обирати препарат як для боротьби з окремими шкідниками, так і для комплексного захисту.

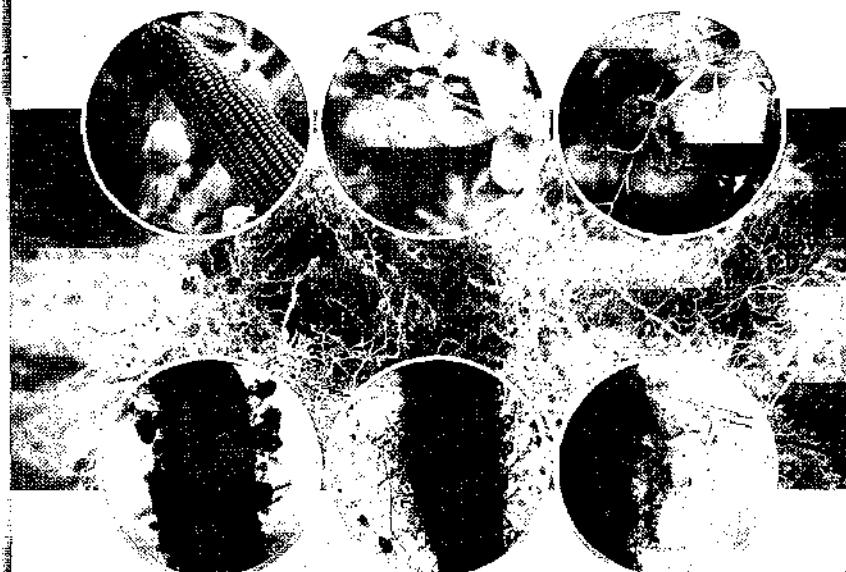
Обираючи інсектицид для захисту ріпаку озимого, слід пам'ятати, що для знищенні листогризучих шкідників (блани, совки, пильщики тощо) ефективнішими є інсектициди кишково-контактної і контактної дії (Золон 35, Децис-Ф-люкс, Децис Профі, Ф'юрі), а проти сисників (попелиці, клопи) – системно-контакт-

МІКОРИЗА **МікоФренд®**

МІКОРИЗОУТВОРЮЮЧИЙ БІОПРЕПАРАТ

- Заселення кореня рослин мікоризними грибами
- Поліпшення ґрутового біоценозу
- Вироблення природних антибіотиків та пригнічення розвитку збудників хвороб
- Збільшення площин поглинання кореневої системи
- Забезпечення збалансованим мінеральним живленням

Мікробні препарати – технології майбутнього

044 594 38 83

www.hth-center.com

БТУ-ЦЕНТР

ної дії (Бі-58 Топ, Моспілан, Біскайя тощо).

Хвороби ріпаку за сприятливих погодних умов можуть знищити врожай до 50% і погіршити його якість. Шкодочинність хвороб виявляється у зрідженні посівів, зменшенні асиміляційної поверхні рослин, а також у передчасному відмиранні уражених листків, що істотно знижує насінневу продуктивність і якість насіння. Під час вегетації рослини ріпаку уражуються різними грибними та бактеріальними хворобами. Найпоширенішими та найшкодочиннішими з них після весняного відновлення вегетації є такі.

Альтернаріоз (чорна плямистість) виявляється темними, майже чорними плямами на стеблах і стручках, особливо за високої вологості повітря в період наливання й дозрівання насіння. Найбільше уражуються загущені посіви з високим внесенням азотних добрив та в разі тривалого перебування зрізаних рослин у валках за роздільного збирання врожаю. В уражених стручках формується плоскі насіння з низькою схожістю.

Біла гниль виявляється на стеблах, квітках, листках, стручках у вигляді слизистих мокрих плям, які у волоту погоду вкриваються ватоподібним білим нальотом. Уражені листки в'януть, відмирають, а стебла й гілочки в місцях ураження часто ламаються, на них формуються недорозвинені стручки.

Капустяна кіда – захворювання, єдиним джерелом інфекції якої є заражений ґрунт. Внаслідок ураження відбувається розростання кореня, з утворенням нарости і пухлин різної величини та форми. Відчутна частина поживних речовин і води витрачається на ці утворення, від чого погіршується

живлення рослин. За сильного ураження рослини гинуть уже навесні у фазі весняної розетки, за слабшого – під час цвітіння, починаючи в'януть, передчасно жовкнуть. У цей період нижня частина розгалужень вкривається світло-жовтим нальотом. Від стебла відстає шкірка. Вище ураженого місця стебло відмирає.

Несправжня борошниста роса (пероноспороз) на ріпаку озимому виявляється восени й навесні в прохолодну та вологу погоду. На листках утворюються бурозелені та жовті розплівчасті плями, на нижньому боці листків, стеблах і стручках – світло-фіолетовий наліт. Уражені листки всихають й опадають.

Рак стебла, некроз кореневої шийки (фомоз), виявляється на сходах і дорослих рослинах. У ріпаку озимого більше уражуються загущені надранні посіви. Ураження стебла виявляється у вигляді темно-коричневих плям на рівні поверхні ґрунту, що часто поширяється й на кореневу систему, спричиняючи суху гниль стрижневого кореня та бічних корінців.

тебуконазол, слід вразити, що ця речовина пиняє ріст рослин рід тому її використання, ніше восени. Та й перікування після препаратів входить тебукона – 50 днів. Подібні власнає і метконазол (Кара Навесні проти альтернаріозу). Дітан М-45 (коцеб), Тіовіт Джет 80 (сірка), які не є інгібіторами росту й мають термін ефекту 20–30 днів. Використання комбінованих препаратів Аканто Плюс 28 (сістробін + ципроконазол), Амістар Екстра 280 SC (ксістробін + ципроконазол), Фітал (фосфіт алюмінік фосфориста кислота), Гідомоксістробін + боска Пропульс 250 SE (протікозол + флуопірам), Цілтель (манкоцеб + металасил) дасть зможу контролювати не лише альтернаріоз, а інші хвороби.

Обираючи фунгіцид для захисту ріпаку озимого, пам'ятати, що найкращий ефект, навіть із застосуванням лікувальних препаратів системної дії, можна отримати за їх профілактичного використання, не очікуючи виявів захворювання, а захисних препаратів континентальної дії (Дітан М-45, Тіовіт Джет 80 WG) ця умова є обов'язковою!

Для підвищення ефективності дії фунгіцидів і підвищення продуктивності рослин до робочого розчину додають один із рекомендованіх біостимуляторів, якщо їх використовували для обробки насіння.

Для запобігання масовому розвитку шкідливих органів потрібне раціональне застосування агротехнічних хімічних і біологічних методів боротьби, вчасне та якісне діагностування фітосанітарного стану посівів.